

ת"פ 24736/11/20 - מדינת ישראל פרקליטות מחוז מרכז נגד הדר בנציון

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 24736-11-20 מדינת ישראל נ' בן ציון

בפני בעניין:	כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי המאשימה:	מדינת ישראל פרקליטות מחוז מרכז באמצעות ב"כ עוה"ד שירלי לוגסי
נגד הנאשם:	הדר בנציון באמצעות ב"כ עוה"ד מנחם רובינשטיין	

גזר-דין

א. כתב-האישום המתוקן והסדר הטיעון:

הנאשם, עורך-דין במקצועו, הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום מתוקן הנושא שלושה אישומים בעבירות של **מתן שוחד** בהתאם לסעיף 291 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות האישום הראשון, בשנת 2009 פנה הנאשם לבעלת מקרקעין, הציע לייצג אותה במציאת רוכשים למכירת הנכס, בלא שיחייב אותה בשכר טרחה. בהמשך, נחתם חוזה למכירת הנכס תמורת 1.6 מיליון ₪ בתוספת היטל השבחה בשווי 289,000 ₪, אשר אמור להיות משולם על-ידי בעלת המקרקעין, המוכרת. הנאשם פנה אל יוחאי, אשר עבד בעבר כפקח תכנון ובנייה בוועדה המחוזית לתכנון ובפניה, ביקש ממנו לפעול מול הוועדה, כך שגובה תשלום היטל ההשבחה יופחת. הלה נענה לבקשה. בהמשך, אמר לו יוחאי כי יצר קשר עם בעל תפקיד בוועדה, שזהותו אינו ידועה למאשימה, ואמר לנאשם כי בתמורה ל - 60,000 ₪ יזיפו מסמכים שיחזו להיות אסמכתאות לתשלום היטל ההשבחה כדין, וכי אותו אדם ישנה את הרישומים בתיק המקרקעין, כך שהוא יסקף מצב עובדתי כוזב שלפיו שולם היטל ההשבחה. בהמשך, הנאשם ויוחאי נפגשו, הנאשם העביר לו 60,000 ₪ במזומן. בהמשך, אמר יוחאי לנאשם, כי העביר כספים אלו לגורם בוועדה, ובתמורה קיבל מאותו אדם אישורי העברת זכויות בנכס, כך ששונה רישום במרשם המקרקעין באופן שהזכויות בנכס הועברו לידי הקונים מבלי ששולם היטל ההשבחה בסך 289,000 ₪.

בהתאם לעובדות האישום השני, בשנת 2015 נערכה עסקת מכר נכס מקרקעין, שבה שימש הנאשם נאמנם של הקונים, בשווי של 3.9 מיליון ₪ בעוד היטל ההשבחה עמד על כ - 600,000 ₪ (הסכום כלל את שכר טרחתו ושכר

טרחתו של המתווך). שמאי הועדה יצר קשר עם הנאשם והודיע לו שטרם שולם היטל ההשבחה בסך 290,808 ₪. הנאשם אמר לו כוזב כי עסקת המכר מבוטלת ולכן אין צורך לשלם את היטל ההשבחה. לאחר מכן, הנאשם ויוחאי פנו אל אירית יעיש, עובדת ציבור, אשר שימשה מזכירות הועדה, כדי שתזייף בתיק המקרקעין שבועדה מסמכים שונים במטרה להציג מצב כוזב, שלפיו היטל ההשבחה שולם כדן. אירית בקשה מיוחאי שיצור קשר עם בעלה, והוא אמר לו כי לצורך קבלת המסמכים המזויפים עליו לשלם להם 60,000 ₪. משהוסכם על כספי השוחד אירית ביצעה את מעשה הזיוף המבוקש, הנחזה להיות כאילו היטל ההשבחה שולם כדן והכניסה את המסמכים המזויפים אל תיק המקרקעין. בהמשך, העביר בעלה ליוחאי את המסמכים הכוזבים ובתמורה קיבל לידיו 60,000 ₪ כשוחד. הנאשם קיבל מיוחאי את המסמכים, הגישם ללשכת רשם המקרקעין לצורך השלמת הסכם המכר והזכויות בנכס הועברו אל הקונים. לאחר מכן, אותר כי היטל ההשבחה לא שולם. היועץ המשפטי של הוועדה פנה אל הנאשם וביקש כי יציג בפניו קבלה המלמדת כי היטל ההשבחה שולם. הנאשם השיב לו כי ההיטל שולם. הנאשם פנה אל יוחאי וביקש ממנו כי יפנה אל אירית שתסדיר את העניין בכל דרך כך שתיק הוועדה יכיל מצג שווא לפי היטל ההשבחה שולם. לשם כך, מסר הנאשם ליוחאי שיק על שמו ע"ס 290,808 ₪. יוחאי לקח את השיק, ניגש לעמדת הארכיב של הוועדה ודאג שהשיק יחתם בחותמת "נתקבל" של הוועדה. הנאשם קיבל לידיו את השיק עם חותמת "נתקבל" ואז פנה אל היועץ המשפטי של הוועדה והציג בפניו מצג כוזב המסתמך על השיק הנ"ל, כדי לתמוך במצג הכוזב, בידעה שהיטל ההשבחה לא שולם.

בהתאם לעובדות האישום השלישי, ביולי 2015 נערך חוזה מכר מקרקעין בין מוכר לקונים, שאחת מהם אמו של הנאשם תמורת 1.4 מיליון ₪. הנאשם, אשר ביקש להפחית את העלויות, הציע כי היטל ההשבחה יחול על הקונים בכוונה כי הוא יתחמק מתשלום היטל ההשבחה. בהמשך, פגש הנאשם את יוחאי וביקש ממנו לפעול מול אירית יעיש, מזכירת הוועדה להפחת גובה היטל ההשבחה הנובע מעסקת המכר. יוחאי נענה לבקשתו. לאחר מכן, יוחאי אמר כי הדבר אפשרי וזאת תמורת 50,000 ₪. הנאשם הסכים. יוחאי התקשר לבעלה של אירית וסיכם עמו את הדברים. הנאשם מסר לידי יוחאי שיק חתום ע"ס 50,000 ₪. יוחאי נטל את השיק, נפגש עם בעלה של אירית, מסר לו את השיק ובתמורה קיבל ממנו אישורים בדבר העברת זכויות המקרקעין לקונים ושובר תשלום כוזב כאילו סכום היטל ההשבחה בסך 249,000 ₪ שולם. בסופו של יום הנאשם לא הגיש את האישורים ונמנעה העברת המקרקעין.

במעמד ההודאה והכרעת-הדין הוצג הסדר טיעון שלפיו המאשימה תבקש כי יוטלו על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 100,000 ₪ ואילו ההגנה חופשיה בטיעוניה מלבד ההסכמה בדבר גובה הקנס.

ב. מתחם ענישה:

המאשימה הציעה כי יקבע **מתחם ענישה אחיד** לכל שלושת האישומים ואני מקבל את הצעתה.

המאשימה הציעה מתחם ענישה הנע בין 18 - 30 חודשי מאסר בפועל ונוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום אני מאמץ את המתחם שהוצע וקובע מתחם ענישה בין 18 - 30 חודשי מאסר בפועל.

אפנה בעניין זה אל גזרי-הדין הבאים, לנסיבותיהם, אך יש לומר כי אירועים אלו דנים במקרים חמורים יותר, הן מבחינת

היקף המתת השוחד והן מבחינת ריבוי עובדי הציבור, אשר קיבלו את השוחד:

ע"פ 5561/17 פלאח נגד מדינת ישראל (22.1.18):

הנאשם נדון ל - 24 חודשי מאסר בפועל. נקבע מתחם ענישה שבין 30-48 חודשי מאסר. היה זה בעל חברות כוח אדם, שבמשך שנים ארוכות נתן שוחד לסגן ראש העירייה ולמזכיר העירייה, בסכומים מצטברים של עשרות אלפי ₪.

ע"פ 1188/20 מדינת ישראל נגד נניקשווילי (6.1.22):

בעניינו של נאשם אשר הורשע במתן שוחד בהיקף של 1.5 מיליון ₪ לבנימין בן אליעזר, שהיה ח"כ ושר, ונדון ל - 21 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 325/21 רפאל נינו נגד מדינת ישראל (29.08.2021):

נדון ל - 24 חודשי מאסר בפועל, יועץ מזון במקצועו, שהורשע, על פי הודאתו, במתן טובות הנאה לשישה עובדי שירות המזון הארצי בהיקף מצטבר של מעל ל-140 אלף שקל, בתמורה לטיפול של אותם עובדים בבקשות שהגיש לאישור ייבוא מוצרי מזון, ואפנה אל פסקי-הדין שאוזכרו בפסקה 35 והלאה לפסק הדין של בית-המשפט המחוזי.

ת"פ (מחוזי ב"ש) 60079-01-12 מדינת ישראל נגד משה עזריה (01.12.2014):

15 חודשי מאסר בפועל נגזרו על קבלן בניין, אשר הורשע בעקבות הודאתו בשני אישומים של מתן שוחד לעובדי ציבור במטרה לזכות במכרזים, באחד האישומים נתן שוחד בסכום של 30,000 ₪ לראש מועצה ובשני נתן שוחד בסכום של 20,000 ₪ לגזבר המועצה. נקבע מתחם ענישה שבין 8 - 30 חודשי מאסר בפועל ואפנה אל שורת פסקי הדין שפורטו בפסקה 37 והלאה.

ע"פ 4149/13 שמעון אוהיון נגד מדינת ישראל (2.10.13):

נאשם נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בעבירות של מתן שוחד, לאחר שבמספר מקרים פעל שלא כדין להכנסת משאיות סחורה מהרשות הפלסטינאית לתחומי ישראל.

ע"פ 3710/13 טדלה נגד מדינת ישראל (2.10.2013):

7 חודשי מאסר בפועל, מתחם ענישה של 6 עד 12 חודשי מאסר. שלוש עבירות מתן שוחד למי אשר נתן שוחד לבעל תפקיד ביחידת המסתננים בסך של 20,000 ₪, כדי שינפיק אשרות שהייה לארבעה נתינים זרים.

ת"פ (מחוזי מרכז) 51044-06-19 מדינת ישראל נגד שלום אחרק (03.03.2022):

שתי עבירות של מתן שוחד: במקרה אחד, מחשב נייד ופרחים, לאחר שהציע לעובד הציבור לתת לו טובות הנאה נוספות. במקרה שני, הציע 20,000 דולר ושני אחוז מהיקף העובדה העתידי. נקבע מתחם שבין 14 - 36 חודשי מאסר בפועל. נדון ל - 14 חודשי מאסר בפועל.

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת המעשים:

לנוחיות הקורא, אסכם את המתואר בשלושת האישומים כדלקמן:

באישום הראשון, נתן הנאשם שוחד בסך 60,000 ₪ ליוחאי כדי שיעבירם לעובד ציבור בוועדה, באופן שיגרום לכך שעסקת מכר המקרקעין תירשם במרשם המקרקעין מבלי ששולם היטל ההשבחה בגינה בסך 289,000 ₪.

באישום השני, נתן הנאשם שוחד בסך 60,000 ₪ ליוחאי כדי שיעבירם לעובדת הציבור אירית יעיש, באופן שיגרום לכך שעסקת מכר המקרקעין תירשם במרשם המקרקעין מבלי ששולם היטל ההשבחה בגינה בסך 290,808 ₪ וכן ביצע מעשים נוספים כדי לתמוך במצג הכוזב הזה.

באישום השלישי, נתן הנאשם שוחד בסך 50,000 ₪ ליוחאי כדי שיעבירם לעובדת הציבור אירית יעיש, באופן שיגרום לכך שעסקת מכר המקרקעין תירשם במרשם המקרקעין מבלי ששולם היטל ההשבחה בגינה בסך 249,000 ₪, אך בסופו של יום הנאשם לא הגיש את המסמכים למרשם המקרקעין.

כלומר, הנאשם נתן שוחד לעובד ציבור בשווי של 170,000 ₪ כדי לגרוע מן הקופה הציבורית ובדרך זו לשאת לעצמו רווח כספי בשווי כולל של כ-828,808 ₪.

זוהי התנהגות עבריינית המחייבת ענישה מחמירה.

בית-המשפט העליון קבע בעניין **ניקשוילי** דלעיל: "הדבר לא יחשב לתגלית אם נאמר כי עבירת השוחד דורשת ענישה מחמירה" (פסקה 22). עוד הוסף: "**ברם המלחמה הקשה נגד שחיתות שלטונית דרך המלך היא עונש מאסר**

כאמצעי ענישה ההולם והראוי. כמובן, על בית המשפט לשקול את הנסיבות, אך אין להתעלם ממגמת ההחמרה בעבירה זו" (פסקה 32).

העבירות שאותן ביצע הנאשם **נשאו תכנון מדוקדק**, נעברו צעד אחר צעד, וכפי שתיארתי לעיל, כאשר הוא נתקל בקושי מסוים הוא לא היסס לנסות ולהתגבר עליו תוך יצירת מצגי שווא נוספים.

מטרת העבירות - **בצע כסף** ומניע זה מחייב ענישה מחמירה.

הנאשם הינו **עורך דין במקצועו**, ומעבר לחומרה הרבה שנודעת לעבירות מתן השוחד, הרי שכאשר מדובר בעורך-דין זוהי **מעילה קשה באמון הרב הניתן לבעל מקצוע שכזה** ופגיעה רוחבית באמון הציבורי המוענק לכלל עורכי-הדין בישראל.

(2). שיקולים מקלים:

מנגד: הנאשם **נטל אחריות מלאה על מעשיו** ונמסר כי **הוא זה שגילה לחוקרים אודות המעשים**, הוא זה שפענח את הנושא, הוא זה שפרש את העובדות המלאות בפני רשויות האכיפה, הוא זה שהפליל את יוחאי וגרם להפללתה של עובדת הציבור ובעלה.

הנאשם **נעדר כל עבר פלילי**.

היותו של הנאשם עורך דין, כפי שתואר לעיל, היא אכן נסיבה מחמירה, אך יש גם לזכור את התוצאות הנוספות שינבעו מגזר-דין זה והן העברת עניינו אל בית-הדין של לשכת עורכי הדין **שיש להניח שיטיל עליו ענישה משלימה**.

נמסר, כי הנאשם **השיב את כלל הכספים** שנבעו מהיטל ההשבחה לקופת המדינה.

בהודאתו **חסך הנאשם זמן ציבורי ניכר** בניהול המשפט - 148 עדים.

במילותיו האחרונות הביע הנאשם צער וחרטה כנים על המעשים.

(3). שירות המבחן:

התסקירים הציגו את תולדות חייו של הנאשם, נמסר כי הנאשם הופנה לטיפול קבוצתי ייעודי בתחום המרמה, הוא הגיע בקביעות לפגישות אצל שירות המבחן, נמסר כי הוא המשיך לעבוד במשרדו, שהוא מצליח להתבונן בביקורתיות במעשיו, קיבל אחריות, הבין את הפסול שבמעשיו, חש בושה במעשיו, נסקרו גורמי הסיכון והסיכוי וההמלצה היא להטיל עליו ענישה בדרך של עבודות שירות וכן העמידו במבחן משך 18 חודשים.

(4). עקרון האחידות בענישה:

אף שאין לגזור ענישה מתמטית הנובעת מעונשים של האחרים, הרי שאין חולק כי עונשים אלו משליכים ומשפיעים על עונשו של הנאשם שבפניו.

בעניינה של אירית יעיש עובדת הציבור, אשר קיבלה מן הנאשם את כספי השוחד, אשר לה מייחס כתב-האישום שני אירועים המתמקדים באישום השני של הנאשם העומד בפני לעיל, הוצג הסדר הטיעון הבא (במ/1):

בית-המשפט המחוזי הנכבד (מחוזי מרכז - ת"פ 49005-11-20) טרם גזר עליה את הדין והדין קבוע ליום 30.6.22.

בעניינו של יוחאי ניסני, אשר תיווך את כספי השוחד מהנאשם אל עובדת הציבור, שבהתאם לדין הינו דומה למקבל השוחד, שכתב-האישום שלו חופף מבחינת עובדותיו, בשלושה אישומים מתוך ארבעה, לכתב-האישום של הנאשם דנן, בעבירות של תיווך לשוחד, הוא טרם נדון בגזר-דין (מחוזי מרכז ת"פ 74249-12-19 - קבוע ליום 4.7.22) אך יש לציין שהמאשימה טענה שם לעונש ראוי בן 16 חודשי מאסר בפועל.

יצוין, כי העונש המרבי ביחס ללוקח השוחד הינו עשר שנות מאסר ואילו ביחס לנותן השוחד שבע שנות מאסר.

ד. מסקנה:

עבירות של מתן וקבלת שוחד מצויות בלב ליבן של עבירות השחיתות והן מחייבות ענישה מחמירה כדי להילחם בתופעה הרעה המובילה להשחתת השירות הציבורי ולפגיעה באמון הדרוש לתפקודו התקין.

בשנת 2010 המחוקק החמיר את רף הענישה (לא חל על המעשים נשוא האישום הראשון משנת 2009) ויש להעניק משקל עונשי של ממש לרף ענישה זה במטרה להדביר את תופעת השחיתות ולפגוע במניע הכלכלי הכרוך במתן וקבלת שוחד.

אכן, הנאשם נעדר כל עבר פלילי, הוא מנהל חיים נורמטיביים, אך יש לומר, כי עבירות אלה מבוצעות בדרך כלל בידי נעדרי עבר פלילי, המבקשים לקדם את עסקיהם בדרכי שחיתות ואין כל יתרון לעברו הפלילי הנקי.

במטרה לבחון את עונשו של הנאשם לאחר שייגזר דינם של האחרים בפרשה וכדי לנצל את תקופת הביניים הפניתי את הנאשם אל הממונה על עבודות השירות כדי שתימסר חוות דעתו. ואולם, במועד מתן גזר-הדין טרם נמסרו גזר-הדין בעניינם של האחרים.

כאמור, עמדת המאשימה היא כי יוטלו על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל וזאת בחריגה ניכרת לקולה ממתחם הענישה אשר הוצע על-ידיה ואשר קיבלתי אותו כמתחם הולם (18-30). כלומר, המאשימה עצמה בעתירתה העידה, כי יש מקום לחרוג לקולה ממתחם הענישה, כפי הנראה משיקולי שיקום.

למרות עמדתה זו של המאשימה, אני סבור, שעמדה זו אינה עולה בקנה אחד עם עמדתה ביחס לאחרים ובפרט ביחס לנאשמת, עובדת הציבור, אירית יעיש (עתירה ל - 13 חודשי מאסר). קשה להלום הטלת 13 חודשי מאסר בפועל על נותן השוחד, עם עמדה של 13 חודשי מאסר בפועל למקבלת השוחד - עובדת הציבור, וזאת למרות האבחנה האפשרית המסוימת בין הצדדים.

בנוסף, עמדה זו אינה מתיישבת, בנסיבות תיק זה, עם יתרת השיקולים המקלים שפורטו לעיל ואזכיר, כי הצדדים סיכמו על הטלת קנס בשיעור נכבד ביותר.

ה. תוצאה:

לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות לפי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ולשם כך יתייצב הנאשם בתאריך 13.9.22 בשעה 09:00 במפקדת הממונה על עבודות השירות מחוז מרכז. עותק אל הממונה על עבודות השירות ועותק אל שירות המבחן.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשע.

ג. בהתאם להסדר הטיעון, קנס בסך 100,000 ₪, או שנת מאסר תמורתו, אשר ישולם בעשרים תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.10.22 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

ד. חילוט סכום הכסף הנקוב בהודעה שצורפה לכתב-האישום (100,000 ₪) לטובת אוצר המדינה.

ה. צו מבחן למשך 18 חודשים והנאשם מוזהר, כי אם יפר צו זה ניתן יהיה להשיבו לדיון מחודש בעונשו כבתחילה.

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

התיק סגור.

ניתן היום, כ"ד סיוון תשפ"ב, 23 יוני 2022, במעמד הצדדים.